

den var blevet nødt til at træde til. Det er sikkert, at et saadant Raad ikke vilde have taalt det uappetitlige Kapløb, der den Gang blev iværksat af de to nævnte Banker. Jeg siger, som sagt, i Tilslutning til det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen), at vi i det kommende Udvalg nøje bør overveje Tanken om et Rente-raad, og jeg har ikke noget imod i Tilslutning til ham at gøre det i Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorvidt vore Banker skal have Stempelbegunstigelse. Det var en Forudsætning i Bankkommissionen, og jeg mener, det maa være en Forudsætning for Folketinget, at hvis Bankerne ikke underkaster sig en betryggende Kontrol, bør de finde sig i ingen Stempelbegunstigelse at faa.

Det ærede Medlem fra Bjerre omtalte Bankinspektøren, og jeg ønsker i denne Forbindelse at sige, at jeg var den, der i Bankkommissionen foreslog, at han skulde lønnes saaledes, at han ikke behøvede at drive privat Virksomhed. Jeg har maattet gøre det ud fra den Synsmaade, jeg havde gjort gældende, at en Sammenblanding af privat Forretningsvirksomhed med Virksomhed som Leder af større Pengeinstitutter maatte virke demoraliserende. Jeg maatte kræve, at den Mand, det sattes til at føre Statens Kontrol med Bankerne, ikke i nogen Henseende kunde blive nødsaget til ved Lejligheder at lade sin Optræden overfor Banker eller andre Virksomheder, som han skulde kontrollere, være afhængig af sine personlige Erhvervsforhold. Det er imidlertid rigtigt, som det ærede Medlem fra Bjerre nævnedes, at man i Landstinget har ikke alene foretaget en formel Omskrivning af det af Kommissionen og senere af Regeringen stillede Forslag, men ogsaa en reel. Hvis man ikke netop sammenholder de to Paragraffer, kan man imidlertid let overse Realiteten i saa Henseende. Det hedder i Landstingets Vedtagelse, at Bankinspektøren lønnes med 10,000 Kr. om Aaret og er berettiget til Pension efter Pensionsloven, „han maa ikke være Medlem af noget Aktie- eller Andelselskabs Bestyrelse eller Deltager i nogen Forretningsvirksomhed.“ I Kommissionen var foreslaaet, at det skal være ham forbudt „at drive nogen offentlig eller privat Erhvervsvirksomhed ved Siden af sin Embedsvirksomhed“, og i Bankkommissionen gik man til denne Affattelse, efter at jeg som den, der havde talt for Forslaget om de 10,000 Kr., var gaaet ind paa, at vedkommende Embedsmand skulde være pensionsberettiget efter Pensionslo-

ven. Jeg beklager, at man her forandrer Bestemmelsen, efter at man fra alle Sider var gaaet ind paa den, og holder en Ventil aaben, saa at denne Mand alligevel kan træde ind hist og her i en eller anden økonomisk Virksomhed, der meget vel kan komme til at kollidere med hans Stilling som tilsynsførende, Inspektør for vore store Pengeinstitutter.

Der er saa i Landstinget foretaget en Ændring, som den højtærede Minister heller ikke synes at tillægge nogen Værdi, angaaende Strafferegler for Bestyrelserne og Revisorerne. Jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke indse, at Kommissionen er gaaet for vidt med Hensyn til det Ansvar, man ønsker skal gøres gældende overfor de Folk, der leder vore Pengeinstitutter. Landstinget er imod, at Handelsministeren bemyndiges til ikke alene at sætte Bestyrelsesmedlemmer, der gør sig skyldige i Besvigelser eller grov Uorden, under Tiltale, men at han ogsaa skal være i Stand til at afskedige dem fra deres Stilling, efter Indstilling af Bankinspektøren. Jeg synes, det ikke er at gaa for vidt, at Handelsministeren, naar det godtgøres, at der foreligger grov Uorden i et Pengeinstitut eller faktiske Besvigelser, skal være i Stand til at fjerne en saadan Person fra Bankens Ledelse. Jeg begriber ikke, at man efter alt, hvad der er sket navnlig indenfor den københavnske Bankverden, tør paastaa, at en saadan Bestemmelse er overflødig og meningsløs. Jeg fastholder ogsaa paa det Punkt Kommissionens Forslag, hvis man overhovedet ønsker ved denne Lovgivning at skabe nogen virkelig Betryggelse med Hensyn til Ledelsen af vore Pengeinstitutter, skabe Betryggelse overfor den Del af Samfundet, Sparere og andre, der er interesserede i disse Virksomheders sunde og naturlige Forretningsgang.

Jeg maa ligesom det ærede Medlem fra Bjerre udtale Ønskeligheden af, at vi, før vi lader dette Lovforslag forlade Folketinget, faar Lejlighed til at se en Smule paa Loven angaaende Spare- og Laanekasser, som man for Tiden har til Behandling oppe i det andet høje Ting. Man bør ikke gennemføre vidtgaende Bestemmelser med Hensyn til Ledelsen af den ene Art Pengeinstitutter og maaske gaa en helt anden Vej overfor den anden Art. Jeg har stillet bestemte Krav med Hensyn til vort Sparekassevæsen, nemlig overfor den egenmægtige Ledelse, som enkelte Personer udfolder indenfor de selvsupplerende Sparekassebestyrelser, og jeg ønsker at se, hvilken Affattelse Landstinget vil give Lovfor-